

STICHTING

MEENSEL-KIEZEGEM '44



33e Editie
november 2009

BELGIE - BELGIQUE
PB 30038

13e Herdenkingsreis naar Noord-Duitsland in mei

Omwille van de 65e verjaardag van de bevrijding van de kampen en het einde van de tweede wereldoorlog gaan we in mei naar Neuengamme. We nemen gedeeltelijk deel aan de internationale herdenking. Wie er wil bijzijn, inschrijven is de boodschap, voor meer informatie zie pagina ...

Mogelijke verhuis van het Hagelands Vredesmuseum naar OC Meensel-Kiezegem

Dat wij al enkele jaren uitbreiding zochten in Huize Hageland is een gegeven waar wij niet meer omheen konden. Het gemeentelijke bibliotheekfiliaal van Meensel-Kiezegem zou vrijkomen en een ideale plaats zijn om samen met N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem/Tienen een nieuwe stek te betrekken om op nog duidelijkere wijze onze boodschap over te brengen. De voorzitters van de beide vaderlandslievende verenigingen van Meensel-Kiezegem tekenden bij gemeentesecretaris René De Keyser hierover een intentieverklaring. Ook de Artoraad gaf een positief advies mee aan de bestuurders van de gemeente. (zie verder in deze editie).

Wij bedanken via deze weg de burgemeester, schepenen en gemeenteraadsleden die aantonen dat ze zeer begaan zijn met onze werking en de uitstraling van de gemeente betreffende het in stand houden van de geschiedenis van ons dorp in het bijzonder en de Hagelandse oorlogsgebeurtenissen. Zij geven daardoor blijk van hun wil om de democratische gedachte, vooral naar de jeugd toe, te promoten en te vrijwaren onder het motto: "dit mag nooit vergeten worden!".

Samen met de N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem/Tienen zal de Stichting Meensel-Kiezegem '44 borg staan voor een toegewijde uitbating en bezoeksbegeleiding van dit unieke project.

Inhoud

| | |
|-----------------------|-----|
| Voorwoord | p2 |
| Dertiende | |
| Herdenkingsreis | p3 |
| Intentieverklaring | p5 |
| Plechtigheid Augustus | p6 |
| Verslag Twaalfde | |
| Herdenkingsreis | p7 |
| Duitse Jongeren | p11 |
| Knesselare op bezoek | p13 |
| Nelson Sweepers | p14 |
| Höss | p15 |

Stichting Meensel-Kiezegem '44

Binkomstraat 56
3391 Meensel-Kiezegem

info@meensel-kiezegem44.be
www.meensel-kiezegem44.be

13de Herdenkingsreis - Overzicht

Deze reis vindt plaats van 2 tot 5 mei 2010. Vertrek en aankomst in Meensel-Kiezegem. Bezoeken o.a. Fallingbostel, Bergen-Belsen, Lübecker Bucht, Neuengamme, Bremen, ...

Inschrijven via storting van € 100 voorschot op rekeningnummer 142-4022035-52 met vermelding "inschrijving herdenkingsreis 13".

Afgiftemaanden:
Februari, Mei,
Augustus & November
Erkenningsnummer 608508
Afgiftekantoor 3390 Tielt-Winge

Voorwoord

Sinterklaas is ook tegen...

Het jaar 2009 blijkt in razende vaart naar zijn einde te stormen. Of is het een crisisgevoel dat ons de das omdoet? In elk geval Sinterklaas is in aantocht. Elk jaar als de dagen korten en de bladeren van de bomen dwarrelen, vallen de folders met speelgoed en cadeautjes in de brievenbus. Spuitbussen met nepsneeuw worden opgezocht en we wapenen ons met gedachten aan wenskaarten en rinkelende kassa's waar alles wat leuk is voor het grijpen ligt. Links en rechts zijn volgens gemaakte afspraken de eerste affiches en reuzengrote reclameborden aan de voorgevels van warenhuizen verschenen. Met opvallend maar ludieke verwijzing van actiegroepen, maakt men er ons attent op dat "deze Sinterklaas is tegen kernwapens". De heilige Man blijkt niet alleen zorgen te hebben met de verlanglijstjes van de kleintjes. Hij hoeft zich nu ongewild bezig te houden met de groeiende protesten tegen kernwapens. Over gans Europa zijn het vooral studenten die in het gareel springen om te gaan betogen en er ons bezorgd op wijzen dat er nog zoveel kernwapens gestockeerd blijven.

Nochtans... eigenlijk moest je eens weten...

Toevallig of niet, net vandaag spreekt de pers over een delegatie die in Iran toch op bezoek zal gaan om zich uit te spreken over de nucleaire esbattermenten van dit land, dat zich niet zomaar wil aanpassen aan gemaakte afspraken. De documentaires, vooral de filmbeelden die 65 jaar geleden bij het oorlogseinde van WO II de wereld rond werden gestuurd leveren bewijzen dat kernwapens de krachtigste en de meest vernietigende wapens zijn. Alarmkreten over ontwapening klinken en klonken luider en luider, normaal toch?

Eén ontploffing kan meer dan één miljoen mensen het leven kosten. De vrijgekomen radioactiviteit bevuilt aarde, lucht en water. Levensnoodzakelijke elementen die niemand kan missen. En toch liggen er nog zowat 26.000 exemplaren over de wereld verspreid. Geen denderend nieuws zou ik zeggen. Er is heel wat werk geleverd uitgaande van politieke werkzaamheden. Wie vooruit wil, krijgt tegendraadse manipulaties. Dat kennen we. De voormalige Amerikaanse president was

een crack in het blokkeren van voorstellen en initiatieven. Gelukkig kreeg hij een opvolger met 'n andere kijk. Obama wil uit en ander vaatje tappen. Hij heeft laten weten dat hij wil stappen zetten voor ontwapening "om met een nieuwe dynamiek een politieke ruimte te creëren om eindelijk over het onderwerp te spreken". Spreken? ...buiten het tellen blijkt er niet zoveel gedaan. Of toch?

Gelukkig zijn er maar tweemaal kernwapens gebruikt: Hiroshima en Nagasaki. Dé wapenfeiten waarmee de Verenigde Staten de Japanners tot overgave dwongen in 1945. Schrikbarende cijfers over doden en verwoeste levens. Abolition 2000 is een internationaal samenwerkingsverband dat vredesacties en organisaties over heel de wereld coördineert. Niet stilgezeten zoals zal blijken. In 1995 getuigde hun manifest dat alle kerngedoe in 2020 opgeruimd moest zijn. Een goodwillpoging in onze Kamer en Senaat in 2005 zorgde voor een unanieme resolutie om alle kernwapens uit België te doen verdwijnen. Hou dienaangaande de nieuwsberichten en de media in 't oog. Er werd aangekondigd dat men op 5 december a.s. opnieuw aan de voordeur zou staan. Kwestie van het kluitje en het riet weet je. Men is ter zake op zijn hoede en men wil alleszins geen bot meer vangen. Gelukkig zijn er enkele weigerende afremmers verhuisd naar de Europese Instellingen en valt er mogelijk wél te praten met onze bewindsvoerders. Neem het van ons aan: 2010 wordt een cruciaal jaar voor de kernbewapening. Immers, in 1970 reeds ondertekenden 186 landen die geen kernwapens produceerden en ze ook niet wilden ontwikkelen het internationaal fameuze NPT-verdrag (Non-Proliferatie-Verdrag). Landen mét kernwapens beloofden plechtig te beginnen met ontwapening. "Veel beloven en weinig geven doet de grootste zotten in vreugde leven" 'n Vlaams spreekwoord dat aan duidelijkheid niet te wensen over laat. Er is een pleistertje gevonden voor deze geslagen wonde: om de vijf jaar komen de landen die het verdrag in 1970 wél tekenden samen om de stand van zaken op te maken. Volgend jaar op 3 mei 2010 gaat de bel voor de laatste ronde van de mensen die zo stilaan het geduld aan het verliezen zijn. Er zal alsdan een reuze-petitie aan de secretaris van Verenigde Naties overhandigd worden, het resultaat van een lang proces met kleine tussenstapjes. Terzake kan het dus zijn dat U links of rechts een Sinterklaas tegen de schenen loopt die onverdroten meehelpt aan deze petitie. Antwoordt die heilige man dus zeker niet "Dat je

over deze zaak uit de lucht valt". Gegarandeerd dat je met een diepe zucht een gepast antwoord krijgt: "Manmanman... dat is alleen voorbehouden aan bommen en granaten".

Moest ik voor Sinterklaas spelen, ik zou U zeker vragen: "En wanneer je dan toch krijgt wat hier vandaag gevraagd wordt met deze petitie, betekent dit een grandioos cadeautje toch? Of zie ik het toch verkeerd?"

Eindelijk hemelse bemoeienissen van het Hemelsbedrijf.

*Guido Hendrickx,
Voorzitter*

Dertiende Herdenkingsreis begin mei

Inschrijven is de boodschap

Oorlogseinde Wereldoorlog II -Capitulatie in 1945- Bevrijding van de Kampen. Beleef het ter plekke. De deadline voor inschrijvingen nadert met rasse schreden. Wil je als dan zeker zijn van onze overbekende comfortabele hotelreservatie en wens je deel te nemen aan de diverse plechtigheden n.a.v. de 65ste verjaaring van de verschillende kampbevrijdingen in 1945, geef ons dan spoedig een seintje. De overnachtingsmogelijkheden rondom deze drukbezochte sites slinken bij bosjes. Het worden internationaal getinte plechtigheden die wij sporadisch zullen meemaken. Inschrijven en aanmelden is de boodschap.

Omwille van die 65ste verjaardag van de bevrijding van de Kampen wenste het bestuur van de Vriendenkring van Neuengamme en directeur van Gedenkstätte KZ Neuengamme dat wij, zoals vijf jaar geleden, zouden deelnemen aan de geplande activiteiten. Wij gingen hier graag op in en dus vertrekken wij op zondag **2 mei** om 6 uur 's morgens aan de statie van Meensel tot woensdag **5 mei**. Inschrijven kan al bij René Cauwbergs die weer zorgt voor de praktische regelingen. Er zijn al een vijftiental vrienden die bevestigd hebben, dus wie er wil bij zijn zou best niet te lang wachten. Om zeker te zijn van inschrijving is het noodzakelijke **€ 100 voorschot te storten op rekeningnummer 142-4022035-52 met vermelding "inschrijving herdenkingsreis 13"**.

Hier geven we al de voorlopige planning. In de volgende Nieuwsbrief (februari) verneem je er meer over.

2 mei 2010

Bezoek aan Krijgsgevangenkamp **Fallingbostel** (uit "De smaak van De Keyzer). **Bergen-Belsen:** uitgebreid, zodat we het hele vernieuwde museum en de site op de Luneburger Heide kunnen aandoen.

3 mei 2010

Naar Neustadt-Pelzerhaken: we volgen hier waarschijnlijk het programma van KZ Gedenkstätte Neuengamme. Er is een keuze tussen een vaart naar de plaats waar de **Cap Arcona** en de **Thielbeck** zonken of naar een bezoek aan de **Senaat** in het Hamburgs stadhuis (uniek gebouw met meer kamers dan Buckingham Palace in Londen). Later ontvangst mogelijk in de crypte van de **Sint-Michielskerk** o.a.

4 mei 2010

Internationale herdenking in **Neuengamme**. Dit wordt de Neuengammedag met onze eigen ceremonie aan "De Wanhoop van Meensel-Kiezegem" met als besluit een concert in de Klinkerwerke.

5 mei 2010

Dan rijden we via **Bremen** met mogelijkheden: Osterholzer kerkhof, Schützenhof, Blumenthal en Duikbootbunker "Valentin" in Farge.

Mogelijk, indien de tijd het toelaat komt er ergens nog een bezoek aan Bullenhuserdam en/of Sandbostel. Van Dr Detlef Garbe, directeur van de Gedenkstätte Neuengamme, kregen we het programma toegestuurd. Hieruit zullen we de voor ons mogelijke items uithalen en meemaken.

Internationale Herdenkingen

In Wöbbelin, Neustadt (Holstein) en Hamburg-Neuengamme 2-4 mei 2010. Naar aanleiding van de 65ste verjaardag van de bevrijding van de Concentratiekampen, het bombardement van de gevangenschepen in de Lübeckerbucht en het einde van de tweede wereldoorlog. Inrichters: Internationale Vriendenkring KZ Neuengamme, Werkgemeenschap Neuengamme e.V., Vriendenkring KZ-Gedenkstätte Neuengamme.

Volgend jaar worden naar aanleiding van de 65 verjaardag van het einde van de oorlog en de bevrijding van de Concentratiekampen talrijke herdenkingen georganiseerd. De overlevende gevangenen van de concentratiekampen Neuengamme en hun verwanten zullen in Hamburg-Neuengamme en in Neustadt-Holstein samenkomen om hen te gedenken die deze bevrijding niet mochten meemaken.

Bij de herdenkingen zelf, die door de Internationale Vriendenkring, de Werkgemeenschap, de Vriendenkring en de "Gedenkstätte" gezamenlijk voorbereid en uitgevoerd worden, zijn zo een 300-tal genodigden uit België, Denemarken, Frankrijk, Nederland, Polen, Slovenië, de Tsjechische republiek, Oekraïne en Hongarije verwacht, waaronder ongeveer 50 voormalige gevangenen.

Programma Gedenkstätte Neuengamme

2 mei 2010 - Herdenking van de staat Mecklenburg-Vorpommern bij de bevrijding van KZ-Opvangskamp Wöbbelin

3 mei 2010 – 10u00 - Internationale Herdenking van de staat Schleswig-Holstein voor "Cap Arcona" - gedenkteken in Neustadt. – 12u00 - Mogelijk met een schip naar de plaats waar de "Cap Arcona" en de "Thielbek" zonken – 15u30- Alternatief programma: ontvangst in het stadhuis bij de Hamburgse Senaat. Voor degene die eventueel met het schip meevaren: 18u00 -Ontvangst door de Senaat op het Binnenhof van het museum van de Hamburgse geschiedenis is de crypte van de St Michielskerk

4 mei 2010 -Internationale Herdenking in de KZ-Gedenkstätte Neuengamme (Klinkerwerken)
Voormiddag: Bezoek aan de KZ-Gedenkstätte Neuengamme.

10u00 - Getuigenissen in de lokalen van het Studiecentrum.

13u00 - Middagmaal in de Zuidvleugel van de voormalige Waltherwerke.

15u00 - Getuigenissen in de lokalen van het Studiecentrum.

17u00 - Kransnederlegging bij de gedenksteen van Neuengamme.

17u30 - Herdenkingsceremonie in 't gebouw van de Klinkerwerke met toespraken van:

Ole von Beust, Burgemeester van de Freie

und Hansestadt Hamburg, Dachaulied (Neuer Chor Hamburg), Robert Pinçon (Le Louroux/Frankreich), Voorzitter van de Internationale Vriendenkring Neuengamme, Partisanenlied (Neuer Chor Hamburg), Jonge Generatie, mogelijk Buitenlands, Moorsoldatenlied (Neuer Chor Hamburg).

18u30 - Muzikaal Slot: Coincidence & Microphone Mafia



In de herdenkingshalle van KZ Gedenkstätte Neuengamme tijdens de twaalfde reis.



Overzicht op de ingang, het studiecentrum en de appelplaats met de keien die de fundamente van de voormalige barakken tonen.

Intentieverklaring

Aan het College van Burgemeester en Schepenen te Tielt-Winge

Betreft: De Cultuurverenigingen NCPGR en de Stichting Meensel-Kiezegem

Het Voorzitterschap van Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden gewest Meensel-Kiezegem en Tienen enerzijds, met als voorzitter Vital Craeninckx, verantwoordelijk voor het Infocentrum te Meensel-Kiezegem

en

Het Voorzitterschap van de Stichting Meensel-Kiezegem '44 anderzijds, met als voorzitter Guido Hendrickx, verantwoordelijk voor het Vredesmuseum te Tielt-Winge

hebben zich in vergadering akkoord verklaard om ten overstaan van het Schepencollege van de gemeente Tielt-Winge hun samenwerkingsverbanden toe te lichten en hun betrokkenheid inzake de historische gebeurtenissen van de augustusdagen 1944 te concretiseren in een gemeenschappelijk onderkomen dat hen eventueel zou aangeboden kunnen worden, in de klaslokalen waar thans de bibliotheek van Meensel-Kiezegem gevestigd is.

Het voorzittersteam van voornoemde verenigingen hoopt de maximum ruimte te mogen benutten.

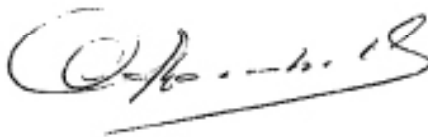
Ten teken van dit wederzijds akkoord van principiële samenwerking, tekent het voorzittersteam namens de voornoemde verenigingen

Namens de Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden



Vital Craeninckx

Namens de Stichting Meensel-Kiezegem '44



Guido Hendrickx

Opgemaakt in drievoud voor de betrokken partijen:
Gemeentebestuur, NCPGR, de Stichting Meensel-Kiezegem
Tielt-Winge 26 augustus 2009

Het verslag van de ARTOraad -de advies raad van toerisme van Tielt-Winge- aangaande de Artovergadering van 3 september 2009 vermeldt onder punt 7 van de behandelde onderwerpen op de agenda de stand van zaken - de musea. Letterlijk te lezen:

De uitleenposten van de bibliotheken Houwaart en Meensel-Kiezegem sluiten in 2010 (Bevestigd door aanwezige schepenen Michiels) en de lokalen

zullen een andere bestemming krijgen. Het Ontmoetingscentrum is de uitgelezen locatie om de gebeurtenissen rond de oorlog te verenigen, het gebouw alleen al straalt een bepaalde sfeer uit om de gebeurtenissen te bewaren voor het nageslacht, zonder partij te kiezen voor links of rechts. De vergadering staat erop dat de musea in het Ontmoetingscentrum (lokaal uitleenpost) ondergebracht worden. Dit is het besluit van de toenmalige 12 aanwezigen

Plechtigheid in Augustus aan het monumente Kiezegem met leerlingen die voordroegen.

Brendan Van Kets, Braddon Puelings en Rik Noels

Enkele kinderen van de plaatselijke basisschool brachten zelfgeschreven gedichten tijdens de jaarlijkse herdenking. Deze 11-12-jarigen werkten namelijk het voorbije jaar in de school rond het thema "oorlog en vrede". De plaatselijke basisschool 't Hagekind van O.L.Vrouw-Tielt maakt er stilaan een jaarlijkse traditie van om met hun hoogste klas de oorlogsgebeurtenissen van ons dorp te leren kennen. Zij bezoeken het Hagelands Vredesmuseum, het Infocentrum en bijzondere plaatsen in de gemeente die nog getuigen van het droeve verhaal "Meensel-Kiezegem '44". In deze kleine selectie van gedichten geven zij hiervan wat indrukken weer. Zij schreven deze gedichten ook naar aanleiding van het project "burgemeesters tegen geweld" dat het voorbije schooljaar ook in onze gemeente liep. Dichteres Ina Stabergh begeleidde hun hierbij.

Oorlog komt niet plots

*Oorlog komt niet plots
Oorlog is niet leuk
Waarom doen mensen dat dan?
Iedereen moet er toch
'gewoon' voor elkaar zijn?*

*Oorlog komt niet plots.
Oorlog begint met vechten,
Slagen, stampen, schelden.
Dan een leger oproepen en geweren nemen,
De strijd begint.
Honderden doden,
Niks meer aan te doen.
Het kan ook anders.
We geven elkaar de hand,
Dan is er toch weer vrede...*

*Oorlog komt niet plots.
Altijd ruzies,
Dan weer discussies.
Oorlog doet pijn.
Zo mag het niet zijn.
Soms komt het terug goed.
Dat is top!
Dus ...
Hou toch van elkaar!*

Indrukken na bezoek aan ons dorp...

Mensen in laadtruck

*Op weg naar onbekende...
Bang, eng en benard.
Oorlog komt niet plots
Oorlog begint met 1 gewerschot
Er vallen heel veel doden.*

*De nacht is donker.
Ik heb het koud.
Ik pak mijn deken.
Ik lig op het hout.
Het dromen doet goed,
Want het geeft moed.*

*Help de oorlog komt eraan.
Waar moet ik heen?
Pa en ma zijn ginds
Aan de andere kant van de straat.
Ik ben hier.
Stop het geweld.
Dan vind ik mijn ouders wel weer.*

Slotboodschap

*Oorlog komt niet plots.
Oorlog begint met ruzie.
Oorlog begint met mensen
Die het met elkaar niet eens raken;
Oorlog bezorgt veel mensen
Verdriet, pijn, honger.
Kunnen wij er niet voor zorgen dat er
Nooit meer oorlog komt?
Geweld in de wereld.
Iedereen kan er iets aan doen.
We moeten echt moeite doen.*

Al voor de 12de maal naar Neuengamme en toch weer anders.

Donderdag 27 augustus 2009

We waren bijna met veertig in de Hagelandbus en voorzitter Guido Hendrickx, reisgids Oktaaf Duerinckx en chauffeur Juul lieten van zich horen en we reden het stralende ochtendgloren tegemoet. Ondertussen vernamen we dat onze drie moedige fietser (de eikels), die op maandagochtend vertrokken waren, op schema zaten. Danny Cauwenberghs, Freddy Duerinckx en Jules Beddegenoots waren, en dat werd zo verwacht, op de afspraak.

Na twee tussenstops stapten de busreizigers af in Bergen-Belsen en voelden meteen een loden hitte. Dit weer hield 4 dapperen echter niet tegen om een mars te ondernemen naar het nabijgelegen Russische kerkhof. Het werd zandstuiveren door de Lüneburgerheide. Ondertussen verkenden de medereizigers de gedenkplaats en het vernieuwde overweldigende museum. De meesten waren diep onder de indruk van de bijna sacrale stilte en de vele terpen: 500 doden... 1000 doden... 2500 doden... Allemaal het resultaat van één man, een systeem, slaafs gevolgd door een amorfe massa van opportunisten. Ook de gedenksteen de zusjes Anne en Margot Frank, de Amsterdamse jodinnetjes, die er aan tyfus stierven werd druk bezocht.

Na enkele omzwervingen langs Duitslands' smalle wegeltjes bereikten we het voormalige Oost-Duitsland en kwamen aan in Ludwigslust, het Versaille van Duitsland. Langs het waterspel naar het monument op het plein dat eveneens als kerkhof voor 200 slachtoffers van Wöbbelin wordt gebruikt en reeds traditioneel legde de familie Van Goidsenhoven (Jef, Paul, Marcel & Evrard) de bloemen neer.

Evrard las een gevoelvol gedicht voor gevolgd door de bloemenhulde van de familie Van Goidsenhoven. Daar er een misverstand was bij de geluidsman besloten we maar zelf de Brabançonne te zingen.

Bij de gedenkplaats in Wöbbelin wachtte gids Ramona ons op. We werden op treffende wijze geïnformeerd over de lugubere gebeurtenissen die zich op deze plaats afspeelden en hoorden voor het eerst vele nieuwe dingen. We konden op deze gedenkplaats ook de steen terugvinden van dorpsgenoot "Evrard Van Goidsenhoven",

die hier omkwam.

In het verder gelegen kerkhof en Körnermuseum konden we ons intensief informeren over de toestanden van landgenoten, hier in gevangenschap geweest. Ook onze vriend Malbecq Victor was prominent in de afbeeldingen aanwezig. Het copieuze avondmaal in het Parkhotel te Ahrenburg deed enormdeugdnavarendurendevastenperiode. Toen we arriveerden zaten de "Eikels" al te genieten en was hun dorst al verslagen. Ze zijn zoals steeds stipt en goedgehumtst en tevreden ons te kunnen begroeten.

Drie slaven werkten nog enkele nachturen door aan het dagelijkse gazetteke dat op s'anderendags op **Vrijdag 28 augustus 2009** bij het vertrek in de bus werd verdeeld en het verslag met foto's van de gebeurtenissen van de eerste reisdag bevatte. Dit A4'tje werd getekend met het letterwoord MOT en de wakkersten konden dit snel ontcijferen.

De Neuengammedag begon zoals immer in de Herdenkingshalle (de zwarte doos), waar de directeur van KZ Gedenkstätte Neuengamme, dr. Detlef Garbe en onze vriend- gids, Andreas Laphon met twee vrouwelijke medewerkers van deze gedenkplaats ons welkom heetten. We waren zeer vereerd met de belangstelling voor onze werking door de staf van het KZ Gedenksätte Neuengamme.

Aan de hand van de maquettes en de uitleg van voorzitter Guido Hendrickx konden de reizigers een eerste indruk krijgen van het uitzicht van het kamp vroeger en nu.

De namenlijsten werden intens ingekeken en het was ook zoeken naar namen van bekenden op de witte doeken tegen de rode muren.

Na een uurtje trokken we naar ons beeld "De Wanhoop van Meensel-Kiezegem" voor de jaarlijkse hulde. Het werd een intense ceremonie met sprekers Guido Hendrickx, die ons via Miep Gies deed nadenken over het "Waarom?" van de inspanningen van onze vereniging, en dr. Garbe, die zijn intense verbondenheid met onze Stichting benadrukte. Tussendoor hoorden we twee gedichten van Magda Van Goidsenhoven, treffend vertolkt door Stefaan en Vivian Cauwbergs. Ook de bloemenneerlegging van Magda Duerinckx, wiens grootvaders' asse op deze plaats werd uitgestrooid, betekende voor familie en omstaanders een emotioneel moment.

Na de fotosessie en de bloemenhulde aan de zuil en de gevallen gevangene van Françoise Salmon kregen we in de gebouwen van Klinkerwerke een klare uiteenzetting over het maken van bakstenen en de omstandigheden waarin gevangenen en ook Duitse burgers moesten werken.

Het middagmaal in "Am Deich" met de enorme scnzizel vulde overmatig onze magenen was van een lekkere uitmuntende kwaliteit. Ook de traditionele ontvoering van de donkerharige 'Freule' werd weer volbracht...

Na de uitleg over de voormalige grote naologse gevangenis aan de resten met de foto's, trokken we door het voormalige kamp en Andreas kregen gaf ons een inzicht in de werking van de Gestapo en de herinrichting van de kampplaatsen. De bezoeken aan het uitgebreide museum hadden voor ieder van ons een andere betekenis. Het is onmogelijk om in deze korte tijdspanne alles op te nemen. Dus blijven we deze expositie bezoeken en bestuderen.

Professor Gaebelein was er met een groep studenten uit Bremen om de site mee te bezoeken. Zij planden ook een gesprek met getuigen uit Meensel-Kiezegem en het was onze voorzitter Guido die deze geïnteresseerden het verhaal van ons dorp verduidelijkte. Hij moest vragen beantwoorden en via Reimond Gaebelein werd het een geanimeerd gesprek.

De Duitse studenten brachten ook tot besluit enkele gedichten van Ina Stabergh aan het crematorium.

Er was ook de opening van een tentoonstelling over het lot van de kinderen van de Warschau-opstand in de zuidvleugel van de "Walther Werke". Een groep medereizigers ging luisteren naar de toespraken van dr. Garbe en medewerkers. De Poolse ambassadeur had het over de betekenis van het instand houden van dergelijke gebeurtenissen. Ook werden we overweldigd door de speciale solomuziek van een jonge muzikante op saxofoons, dwarsfluit & recapituleur.

Het dodenappèl werd sober maar indringend voorgesteld door René Cauwbergs en Freddy Duerinckx. Het was de familie Cauwbergs die aan het crematorium de jaarlijkse bloemenhulde uitvoerde. We probeerden ook te voelen hoe het was om opeengepakt in een beestenwagen te zitten aan de hand van de voetafdrukken in het beton aan het treinspoor.

Naversterkende middelen in het hotelrestaurant

busten we met een grote delegatie richting Hamburg. Na de innige contacten met Reeper, Herbert & David, werd er verslag uitgebracht in de gebouwen van de Veermaster. Vooral het moedige gedrag van de drie J's en twee andere strijd lustige diva's werd vermeld. Tijdens de ritten beluisterden we sfeervolle muziek van Freddy Quinn om in de stemming te komen en om ons voor te bereiden op een gezonde nachtrust. M.O.T.-redactie had dan nog uren voor de boeg om "De Gazet van Meensel-Kiezegem'44" klaar te stomen voor zaterdagmorgen.

Zaterdag 29 augustus 2009

In Pelzerhaken aan de Oostzee hielden we een ingetogen bloemenhulde ter ere van de meer dan 7000 slachtoffers die verdronken met de Cap Arcone, de Thielbeck en de Athen. Met een constante westenwind betraden we het kleine zandstrand in de Lübeckerbucht met uitzicht op de vaargeul waar zovele jaren geleden deze schepen werden gebombardeerd door de RAF. De overlevenden, die trachtten aan wal te komen, werden weggemaaid door Duitse mitrailleurs op de oever. Hier dachten wij aan Fons Van Goidsenhoven, Theofiel Vander Motte en Frans Van Gilbergen. Deze laatste overleefde dit gruwelijk feit.

Deze maal volgden we niet de weg van de dodenmars uit Sandbostel, dit zou te veel tijd in beslag nemen. Een lange onverwachte file zette ons op een achterstand en wanneer dan ook nog de weg naar Sandbostel onderbroken bleek te zijn, en men blijkbaar ons systeem van wegomleidingen niet kende moesten we sleutelen aan de timing. Uiteindelijk kwamen we in het funeste Sandbostel terecht. Daar zwierven we een tijdje doelloos rond, betreden verboden gebieden en na een sprong door een raam kwamen we te weten dat de grote man van deze site, Andreas Ehresman, belet was. Er was blijkbaar een communicatiefout. De gids van vorig jaar werd schitterend vervangen door een medewerkler, Werner. Hij lichtte op treffende wijze de geschiedenis van dit onzalige oord toe en beantwoordde tijdens de rondgang pertinente vragen. Zo ontstond er een toffe discussie tussen diverse reizigers en de gids van dit ex-kamp. Dank zij de inlichtingen van Werner konden we ongestoord langs een andere weg en de Köhlbrandbrücke naar Rothenburgsort afreizen.

Van op deze Duitse 'Lange Wapper' kregen we een prachtig panoramisch zicht over de haven en haar installaties. De mist liet alleen de vage contouren van de voornaamste gebouwen van Hamburg toe: kerken, torens en de beroemde Hertz-toren van radio en tv boden also een mysterieuze aanblik.

Het bezoek aan Bullenhusen Damm met het indringende verhaal van Andreas over de moord op 20 Joodse kinderen tussen de 5 en de 12 jaar door ophanging is zo beklijvend dat men het alleen instilte kan verwerken: hier zijn geen woorden voor. Zeer bedrukt aanschouwde iedereen de tentoonstelling met de oude foto's en schroomvallig, bijna schuldig, begaven we ons door de kelders waar het gruwelijkste van het gruwelijke zich afspeelde.

Wanneer men de ogen sloot hoorde men kindergeschrei. Een bezoek aan de rozentuin: wanneer u hier bent zwijgt, wanneer u weggaat spreek. Tijdens de terugreis tekende een bijna sacrale stilte de gemoedstoestand van onze reizigers. Wij herlazen de gedichten van Ina Stabergh hierover en vonden onze gevoelens er perfect verwoord.

Na het avondmaal konden we toevallig genieten van een dansvoorstelling (die bedoeld was voor een trouwfeest). De knappe vormen van de danseres met de lange benen en de sierlijke bewegingen van een model van een danspartner hielden menig medereiziger wat langer aan de bar in de lobby.

Zondag 30 augustus 2009

En weer hadden we te maken met wegenwerken zonder aanduiding van omleiding. Met een lichte vertraging arriveerden we aan de bunker van Farge. Daar wachtte prof. Gaebel in ons al op met vrienden van het Antifaschistisch front. Het toppunt van waanzin, zoals we die bunker ervaren, is een verbazingwekkend bouwwerk waar zoveel materialen zijn in gebruikt dat men er een stad van 60.000 inwoners zou mee kunnen neerzetten. De fotomontage in het tweede (verboden) deel van die ontzaglijke ruimte konden we toch gaan bekijken dank zij een beetje diplomantie en een klein leugentje. In de plaatselijke tentoonstelling vonden we ook de foto en beschrijving van de arbeid van Frans Vangilbergen. Men gaat hier buiten als een klein mensje en toch met enige bewondering voor het gigantisch-waanzinnige werk dat alleen maar

een moordend doel had.

Aan het monument "Vernichtung durch Arbeit" las Ingrid Hendrickx het Fargegedicht van Ina Stabergh voor, waarna Raimund Gaebel de Duitse vertaling presenteerde. De bloemenhulde was deze maal aan de nieuw meegekomen mannen en de moedige fietsers toegewezen.

Honger of geen honger, naar het buurtcafeetje zouden we gaan. Volgepropt met grote hoeveelheden dikke erwtensoep, waar men zijn lepel in kon rechtzetten en ettelijke meters worst, konden we de trip naar Blumenthal wel aan.

Op de Bahrsplatten in Blumenthal stonden vele antifaschisten, scholieren en andere vrienden van de Stichting Meensel-Kiezegem '44 ons op te wachten. De site was nog steeds overwoekerd door gras en onkruid. Ook Duitslands' kafkamolen draait langzaam. Hier werd echter ten stelligste beloofd dat het volgend jaar anders zou zijn (we zullen in ieder geval voor alle zekerheid volgend jaar een "schup", "krebber" en "gritsel" in de koffer leggen). Na de toespraken van de professor en onze voorzitter legden Josée De Bruyn (haar vader Marcel De Bruyn overleed in Blumenthal), Marc & Marjo Van Gramberen (zijn grootvader Louis De Cock werkte in Blumenthal en stierf in Schützenhof) bloemen neer. Ook werd de bouw van een nieuw monument toegelicht door een medewerker van de school waarvan de leerlingen zorgden dat blokken witte steen zullen bewerkt worden met symbolen en de namen van de slachtoffers (ook deze van Meensel-Kiezegem). Volgend jaar kunnen we beslist dit kunstwerk aanschouwen. Tijdens het Europees volkslied hielden we stevig mekaars hand vast en voelden ons even één in gedachten en streven. Zo zou het moeten blijven!

Dan weer de bus in, de veerpont op, de Weser over en richting Meensel-Kiezegem. Nog enkele filmen waaronder de ontroerende "The Rose Garden", bedankingen en afspraak voor napraten en foto- en filmsessies op 20 september vanaf 14u in Huize Hageland.

20 september vanaf 14u in Huize Hageland

Het “Karhuis” zat afgeladen vol met de meeste reizigers en hun familie. Ook de nog “slecht te poot zijnde” Willy Cockx was nieuwsgierig naar het verloop en bracht een bezoek met zijn verwanten. Iedereen was blij hem terug te zien en vast te stellen dat het uiteindelijk de goede kant uit ging. De film van Ingrid Hendrickx, gemonteerd door haar vriend Wim, werd aandachtig bekeken en velen bestelden een kopie. Ook de honderde foto’s circuleerden rond en de cd ervan zal kortelings bij velen rustiger kunnen gezien worden. Voor twee groepen was het ook de eerste maal dat zij een rondleiding kregen in het museum. De reactie was unaniem: zoveel interessants op zo een kleine oppervlakte.

Er werd gezellig nagepraat en uit de vele anekdotes selecteerden we de **“Highlights en merkwaardige situaties tijdens deze twaalfde tocht”**

- *De drie J’s (Jeanne, Juliette & Josée) lieten zich uitdagen en trotseerden de Herbertstrasse. Ook Rita & Paula Vdg volgden het deze voorbeeld van deze drie musketiersters. Ze hielden het, in tegenstelling tot de durvende dametjes van vorige jaren, poederdroog. Applaus voor deze moedige heldinnen.*
- *Tijdens de nabespreking van de culturele tocht zaten alle deelnemenden in de boot bij de Veermaster en alhoewel er veel wind stond en er te zien aan de klotsende pinten veel deining was werd er niemand zeeziek.*
- *De prijs voor de lachlust, de zogenaamde gouden clown ging deze maal naar Magda D. & Jules B. Zij wachten nog altijd op hun prijs!*
- *Er zijn al meer dan vijftien inschrijvingen voor volgend jaar (van 2 tot 5 mei). Wij verwachten dan snel meer volk en dus is het nodig niet te lang te wachten om er zeker bij te kunnen zijn op de 65ste herdenking van de bevrijding van de kampen.*
- *Het parachutistenbrevet van de Stichting Meensel-Kiezegem ’44 wordt toegekend aan Rosa en Leona maar wanneer zij volgende keer ons vergezellen moeten zij er toch voor zorgen steeds hun parachute aan te hebben voor een zachte landing. Hun zijwaartse landing was met zoveel gratie uitgevoerd dat een agent van het Hamburgse staatsballet hen wilde engageren. Zij moeten hier beslist verder mee gaan.*

• *Jef VG moest beroep doen op de vertaaldienst van M.O.T. en werd op zijn wenken bediend, wie hier meer over wil weten moet het zelf aan Jef vragen.*

• *Er zijn meer dan 1000 foto’s getrokken op de reis door o.a. Marc Cauwbergs en Tom Devos.*

• *Na de plechtigheid op de Barhrsplatte overhandigde vriend Raimund ons de rollen met de namen van de slachtoffers van Blumenthal om ze in ons vredesmuseum te bevestigen, zo werd de band tussen onze twee verenigingen weer hechter.*

En voor degenen die het nog niet wisten: de auteurs van de “gazettekes” tijdens de reis tekenden met MOT en dat stond voor Marc (Cauwbergs), Oktaaf (Duerinckx) en Tom (Devos).

Willy Cockx kon zijn elfde reis niet meemaken. Een dom ongeval maakte hem maanden immobiel. Wij misten hem op onze 12de herdenkingsreis, maar dachten wel aan hem. Daarvoor wil hij ons langs deze weg danken. De kaart die wij hem stuurden met de wensen voor spoedig herstel uit Duitsland, met de handtekeningen van al onze medereizigers heeft hem enorm veel plezier gedaan. Het was zelfs zo indringend dat hij er enkele minuten stil bijzat. En wie Willy kent, weet dat het hem dan flink moet hebben geraakt. Hij drukte ons op het hart het zeker niet te vergeten: het deed hem enorm veel deugd. Hij wil alleszins in mei van de partij zijn om de 13de reis ter gelegenheid van de 65 ste verjaardag van de bevrijding van de kampen mee te maken. Willy, wij hopen het ook en wensen je een verder voorspoedig herstel en aan vrouwtje Gerda en schoonmoeder Margriet nog enkele maanden moed en dan is hij terug het huis uit, naar zijn werk bij de waterleiding.



Jef, Jeanne, Juliette & Josée tijdens de twaalfde herdenkingsreis in Bergen Belsen

Duitse jongeren volgden ons met belangstelling.

Het bezoek aan Neuengamme kreeg dit jaar een bijzonder cachet. Een twintigtal jongeren zou onze reisgezellen een hele dag volgen. In het kader van een project over herinneringseducatie hadden leerkrachten ons bezoek aangegrepen als een uitstekende gelegenheid even te praten met deze jongelui om hun vragen en inzichten toe te lichten. Immers, de oorlogsbeleving van hun respectievelijke ouders was gekend. Zij wilden dan ook even polsen wat het heeft betekend om in een gedwongen slachtofferrol meerdere oorlogsjaren bezetting mee te maken.

Na enkele "Waaromvragen" kwam dan ook het probleem van de zin en het wezenlijk belang voor ons kunstzinnig monument in het herinneringspark. Temeer daar zij op dat ogenblik een objectief feitenverslag mochten lezen dat naaraanleiding van deze, door Raimund Gaebel in naar voren werd gebracht. Concreet gesteld: Bremense jongeren vroegen "Van waar de naam van ons herinneringsmonument en de betekenis van 'De wanhoop' in het concentratiekamp Neuengamme."

In een kortere versie "à l'improviste" was dit onderstaande mijn antwoord en laat ik U hiermee genieten van mijn visie dewelke deugddoende onthaald werd. De plechtige ondertekening en de aanvaarding van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens was op 10 december 2008 Zestig jaar oud. De fundamentele Rechten van elke Mens ter bescherming van het individu gaan over recht van leven, recht van vrijheid, en recht van veiligheid. Men kan de wereld best beschermen tegen oorlog door continu een wereld van vrede en verdraagzaamheid te scheppen waardoor iedereen met respect en vertrouwen met mekaar kan omgaan. Wanneer dat niet gebeurt leven we op voet van oorlog. Nog maar enkele weken zijn bij ons de hoogstaande herdenkingen van elfnovember aanstaande. Dit naar aanleiding van de negentigste verjaring. Wereldoorlog I eindigde op 11 november 1918 met als nasleep de leuze NOOIT MEER OORLOG. Dat hoorden we meermaals. Zelfs na elk gewapend conflict. Ook toen. Alleen voor het gecapituleerde Duitsland zouden daar andere gedachten uit groeien. Inderdaad, de tijd van het interbellum tussen



Enkele medereizigers in zware discussie...



De Eikels (wielrenners) leggen bloemen neer samen met enkele nieuwelingen in Farge.



Sferbeeld in de Lübecker Bucht aan de Oostzee

de beide wereldoorlogen was de broeiperiode van een aan de overzijde van onze oostgrens waanzinnige mensengeschiedenis en een niet te stoppen oorlogszuchtige bewapeningsidee. De wedloop van en met de modernste technieken zou de realisatie van een Duizendjarig Rijk worden. Meensel-Kiezegem is als groot slachtoffer met gelikte wonden de geschiedenis ingegaan met verbitterd onheil, als gevolg van represailles tegenover zijn onschuldige burgers en gijzelaars. Ons historisch geheugen bleef op peil dankzij de jaarlijkse herdenkingsdagen, dankzij de samenwerking tussen het gemeentebestuur en het engagement van de gewestelijke afdeling Meensel-Kiezegem en Tienen van de Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden die de plechtigheden van de augustusdagen in ere te houden. De fundamentele rechten van de mens als daar zijn leven, vrijheid en veiligheid werden schromelijk, beangstigend, onmenselijk met de voeten getreden bij de aanhoudingen en de deportaties op 1 en 11 augustus 44. Dit alles heeft mij geleerd: niets des mensen is mij vreemd. Bizar, verbijsterend wat mensen mensen kunnen aandoen. Het is ons gevoelsgeheugen omtrent deze data dewelke ons vandaag nog in een greep houden. Vooral het bewustzijn dat het merendeel van onze geliefden niet het genoegen van een verhoopte bevrijding heeft mogen beleven. Daarom ook de benaming van ons gedenkteken in Neuengamme de veelzeggende omschrijving van: DE WANHOOP. Maar dan vooral denkend aan de hopeloze slachtoffertoestand waarin vrouwen en kinderen in achtergebleven gezinnen in stilte en eenzaamheid hun herinneringen zullen moeten verwerken. Wij aanvaarden vandaag dan ook als een grote erkenning, als een gewaardeerd geschenk en in respectvolle dankbaarheid de samenwerking met de afdelingen van de antifascisten die vandaag nog hun humanitaire opdrachten willen toelichten en aanbieden. De tomeloze inzet en de impact van hun werking die wij mogen ervaren, maakt ons tot getuigen zonder bescheidenheid. DE WANHOOP leidt niet tot provocatie. Het is voor de huidige samenleving de unieke uitbeelding van de absurditeit van oorlogsgeweld. Kunst zegt meer dan woorden. Het geconcretiseerde beeld van de gedachte: NOOIT MEER OORLOG.

Ik was nadien zeer gegrepen door de luisterbereidheid van deze jongeren. Heb hen dan ook een berichtje overgemaakt als bedanking.

Guido Hendrickx,
Voorzitter

Uit mijn dagboek

Aan het crematorium.

Ook dit jaar was de korte plechtigheid aan het crematorium als afsluiter van de Neuengammedag weer een pakkend moment voor onze medereizigers en mezelf. Temeer daar ik er dit jaar bovendien nog een actuele herdenking mocht meemaken in de vroege namiddag samen met de studenten en de jongeren uit Bremen die ook dàr hun Neuengammebezoek wilden afsluiten. Hun leerkrachten moesten goochelen met de beschikbare tijd. Het viel zeer te waarderen dat deze innemende momenten ook door die jonge mensen werd ervaren als een lucide manier waarop vreemdelingenhaat werd gecounterd.

Er werden aldaar een paar gedichten van Ina Stabergh voorgelezen alsook het-volgens-hen-zo prachtige gedicht van mijzelf: "Op herdenkingsreis gaan". Ze beseften meer dan wie ook dat het nooit te laat is om op Neuengammereis te gaan. Op de vroegere stationsomgeving in het kamp werd afscheid genomen. Een hartelijk "Auf wiederzien". Ik had het daar wel even moeilijk om mijn emoties te bedwingen. Voor zeker tijdens het dodenappél van de jongeren die alsnog bevestiging kregen van hun vraag: waarom nu nog? Naar aanleiding van herdenkingen destijds maakte ik als jongeling praktisch hetzelfde mee. Ik bedoel de eerste herdenkingen in de jaren vijftig. De gebeurtenissen lagen toen nog fris in het geheugen. Na elke opgeroepen naam van elk slachtoffer klonk dan op ijzige toon "Gevallen voor het vaderland". De betekenis van deze erkenning kreeg vandaag een meervoudige dimensionale omschrijving. Vooral het waarom, het oorzakelijk verband van de represailles, de rol van de slachtoffers en de families en het aanvaarden van het onwezenlijke en het waanzinnige. De lege graven van bij ons hebben hier hun betekenis gekregen.

Guido Hendrickx

Boodschap en dankbetuiging van de voorzitter aan de jongeren en hun begeleiders uit Bremen die een forumgesprek hadden met leden van onze Stichting.

Beste mevrouw Monica Eichmann
Hallo jongelui uit Bremen,

Wij staan niet vaak genoeg stil bij de gevolgen van de oorlogswaanzin, zelfs ook niet vandaag, terwijl de wereld links en rechts brandhaarden van fascistisch gedrag moet gedogen.

Alleszins mijn dank voor de gelegenheid die u mij gaf om in Neuengamme via ons gesprek, de werking van de Stichting Meensel-Kiezegem' 44 voor te stellen in het bijzonder onze projecten en bedoelingen aan die enthousiaste jongeren. Ik heb het heel spijtig gevonden dat jullie de plechtigheid aan het beeld "De Wanhoop" hebben gemist. Daar waar ik wilde duidelijk maken dat de samenwerking met Bremen vooral gedragen wordt door onze drang naar onbekende sporen en locaties. Hopelijk heeft dat alles er een beetje toe bijgedragen om onze boodschap van tolerantie, verdraagzaamheid en verzoening over te brengen. Dank in het bijzonder voor de fijne manier waarop jullie uw dag te Neuengamme met uw vragen en vooral met de gedichten, interessant hebben gemaakt. Ik was persoonlijk zeer ontroerd mij gedicht "Het is nooit te laat.." uit Duitse mond te mogen horen aan het crematorium. Vooronzegroep en mijzelf een onvergetelijke herdenkingsreis aan het begin van een herdenkingsjaar: de bevrijding van het oorlogsjuk na 65 jaar. Voor jullie straks de gelegenheden té over om te herdenken, om de spanningsvelden te evalueren en vooral om de opstanding van het fascisme te herkennen na het oorlogseinde van Wereldoorlog II. Het is nooit te laat... ook niet voor de terugkeer van fascisme. Een menselijke geschiedenis van en met 60 miljoen doden kan je zo maar niet van tafel vegen... Daar moet je uit leren. Mevrouw Eichmann fungeert als "bel" maar niet voor de laatste ronde hoop ik.

Mijn erkentelijke dank aan allen die hebben bijgedragen voor dit positieve resultaat van broederlijkheid en mogelijk tot wederzien.

Guido Hendrickx,
Voorzitter van de Stichting Meensel-Kiezegem '44



Duitse jongeren nemen deel aan de gidsing in de gebouwen van de "Klinkerwerke" in KZ Gedenkstätte Neuengamme

Knesselare op bezoek.

Metspanning uitgekeken naar 08.10.2009. D-day met Knesselare. Weerzien met goede vrienden. Aldus mijn dagboek. OKRA Knesselare kwam op verkenning in het Hageland. Een reisduur van ruim twee uren autobus met kennisname van de fileproblemen rond Brussel was een eerste afronder. Gelukkig een prachtige dag met zonovergoten heuvels en de langverwachte nevelslierten in de valleien. Zij verkneukelden zich aan het landschappelijk schoon en de prachtige panorama's die zich afwisselden met schitterende vergezichten. Weidse uitzichten om van te dromen. Het Hageland was op zijn best. Enthousiasme alom bij de bereidwillige helpers. Wij hebben deze kranige oudjes heel fijn opgevangen met koffie en taart. Met zowat een vijftigtal geïnteresseerden overrompelden ze de museumruimte tot in de verste hoeken. Trouwens opvallend hoe iedereen attent was en zo danig enthousiast en bevraged bezig leek met de verschillende items uit de tentoonstelling. Meermaals werd de rondleiding van de gids van dienst onderbroken door gelijkende verhalen uit eigen families. Dat bracht mee dat sommige medereizigers de opdracht kregen aan huis zelf (Knesselare) bij een volgende gelegenheid een en ander uit de doeken te doen. We loodsten onze bezoekers langs verschillende locaties en pittoreske woonkernen in de gemeente waardoor het geschiedkundig verhaal van de razzia's als een klaar beeld kon mee beleefd worden. Na het smakelijk middageten kwam dan een aanvullende tweede busrit met bezoek

aan de monumenten en de begraafplaats onder de rijzige toren te Meensel. Het fruitbedrijf Vanhellemont betekende de afsluiter van een leerrijke dag. Nog dezelfde avond kreeg ik via internet en telefoon dankbetuigingen toegestuurd. Vooral het teamwerk van de bestuursploeg was de bezoekers niet ontgaan. Ver- en bewondering alom voor het gepresteerde werk doorheen de jaren. Appreciaties moeten van verre komen. Iedereen was tevreden. Het spreekwoord zegt: Niemand is sant in eigen land. Daarmee is dat ook eens gezegd, als je begrijpt wat ik bedoel.

Guido Hendrickx

De Tiense Nelson Sweepers op bezoek.

Op woensdag 14 oktober 2009 kregen wij 21 sympathieke leden van de Tiense Nelson Sweepers in ons museum. Onze voorzitter Guido Hendrickx heette hen hartelijk welkom en in zijn wederwoord bedankte organisator Johnny Bruyninkcx voor het onthaal en legde de binding uit die hij had met gids Oktaaf Duerinckx. In 1959 begon Johnny aan zijn studies van onderofficier bij de Belgische Zeemacht in St Kruis Brugge. Zijn peloton kreeg toen in oktober, bijna dag op dag vijftig jaar geleden, een jonge Vaandrig ter Zee als pelotonscommandant. Dit bleek dan een nieuwbakken officier te zijn die klaargestoomd was in de officiersschool in Aarlen. De verwachtingen waren niet zo best, zo een dwingeland na een kadaverdisciplinaire opleiding voorspelde niet zoveel goeds. Uiteindelijk viel het allemaal mee en ontstond een hechte band tussen het peloton en hun nieuwe aanvoerder. Tussen de Hagelanders Johnny en Oktaaf was die band nog hartelijker en nu vijftig jaar nadien bleken het nog steeds echte vrienden. Johnny was dan ook met vrouwtje Anny al mee met onze Herdenkingsreis, die hij iedereen kon aanbevelen. Hij verontschuldigde ook hun voorzitter Guido Moniquet, die in Brussel een heelkundige bewerking moest ondergaan en diens echtgenote Betty, die hem vergezelde. Ze kregen dan een rondleiding in het Hagelands Vredesmuseum. Verheugend was wel dat deze meestal ex-mariniers interessante vragen stelden aan de gids en enkele assistenten uit het bestuur die bijsprongen. Tijdens de projectie van de film "Meensel-Kiezegem'44"

werd door René Cauwbergs en zijn helpers koffie en taart opgediend. Daarna reden de 21 Tienenaars, onder de indruk van de vertoonde geschiedenis, naar het monument van Kiezegem waar bloemen werden neergelegd. Daar waren ook de voorzitter van NCPGR-Meensel-Kiezegem-Tienen Vital Craeninckx en hun bestuurslid Marcel Reyners aanwezig. Zowel de Marinevlag met vaandrig Rik Van Hove als de Belgische driekleur met Evrard Van Goidsenhoven betuigden tijdens de Brabançonne de eer. Op het kerkhof van Meensel hield dan de voorzitter van de Politieke gevangenen van het gewest Meensel-Kiezegem-Tienen, Vital Craeninckx, een markante toepreek. Hij belichtte de samenwerking tussen de twee collegiale verenigingen en dankte de Marinemensen voor hun belangstelling. Ook hier werd tijdens het Vaderlands lied met bloemen eer gebracht aan de oorlogsslachtoffers. De rondgang op het kerkhof zorgde nog voor vele vragen en verhalen. Gelukkig waren ook heelwat medewerkers van de "Stichting Meensel-Kiezegem'44" opgedaagd om vele zaken te verklaren. Nadien was er nog een "after" in het Boerenhof waarin de voldoening van deze dag aanleiding gaf tot vernieuwd contact en mogelijke deelname aan de Herdenkingsreis in mei.

Bedankt Nelson Sweepers, vaandrigen Rik en Evrard, René, Johnny, Vital en alle medewerkers.



De Nelson Sweepers leggen bloemen neer aan het herdenkingsmonument te Kiezegem.

Na de prestatie van Braakland/Zhebuilding met "Hitler is dood" kunnen wij een ander themastuk aanraden. Deze maal gebracht door één van de beste amateurgroepen uit het Leuvense:

Vaartteater brengt een eigen creatie:

"Höss"

geschreven en geregisseerd door Dirk Blancke

"Höss" is een historisch drama over het Poolse Auschwitz dat tijdens de tweede wereldoorlog van een 'gewone'gevangenis uitgroeide tot het beruchte vernietigingskamp waar meer dan één miljoen mensen vermoord werden. We zien deze zwarte bladzijde uit de geschiedenis door de ogen van kampcommandant Rudolf Höss, vanaf het moment dat hij zijn opdracht aanvaardt en de "ringmeester van een infernaal circus" wordt tot de nakende bevrijding van het kamp door de Russen. Illustere figuren als Eichmann, Himmler en Mengele brengen de tragische gebeurtenissen in een stroomversnelling, die Höss willens nillens naar de ondergang meesleurt – ook in zijn privéleven.

"Höss" is meer dan alleen maar een historische reconstructie. Het stuk schetst het portret van een man die lijkt te twifelen tussen goed en kwaad, maar uiteindelijk verkiest zijn ogen te sluiten en zonder gewetensnood zijn gruwelijke opdracht vervult.

Vertolkers zijn: Lies Barette, Nele Debecker, Mike Versonnen, Guido Peeters, Johan Vanhumbeeck, Joppe Frateur, Jan Piette, Nick Lemmens, Bertram Huysmans.

Tekst en regie zijn van Dirk Blancke.

Speeldata: 27-28 november en 4-5december 2009 in de Oude Gemeenteschool Baron Descampsaan - 3018 Wijgmaal

Tickets: 016 60 83 57 - "Höss" is niet geschikt voor kinderen.



De deelnemers van de twaalfde herdenkingsreis

Ons Contacteren...

Hagelands Vredesmuseum
Huize Hageland, Oude Pasto-
riestraat 22, 3390 Tielt-Winge
Geleide rondleidingen, elke
derde zondagnamiddag van
de maand, reservaties: Tel.
016/53 66 94, e-mail:
ann.verrek@tielt-winge.be



Onze Medewerkers...

Dagelijks Bestuur:

Guido Hendrickx, Voorzitter

Binkomststraat 56, 3391 Meensel-Kiezegegem, Tel 016/487878

René Cauwbergs, Reisleider

Glabbeksesteenweg 93, 3390 Tielt-Winge, Tel 016/632460

Oktaaf Duerinckx, Redactie & Gids

Karekietenlaan, 30 3010 Kessel-Lo, Tel 016/355232

Verantwoordelijken:

Marc Cauwbergs, Foto's en Tentoonstellingen

Binkomstraat 42, 3391 Meensel-Kiezegegem, Tel 016/635854

Tom Devos, Webmaster & Vormgever

Wingerstraat 12, 3390 Sint-Joris-Winge, GSM 0499/537896

Ingrid Hendrickx, Secretariaat

Kapellekensweg, 32 3391 Meensel-Kiezegegem, Tel 016/640309

Rudi Peeters, Wapens en Tentoonstellingen

Kerkstraat 85, 3391 Meensel-Kiezegegem, GSM 0486/104960

Valère Van Gramberen, Pedagogische Activiteiten

Bleukenweg 27, 3390 Tielt-Winge, Tel 016/631920

Medewerkers:

Patrick Aerts,

Preterstraat, 24, 3118 Werchter Tel 0477/192775

Maarten Callaerts,

Pastoor Dergentlaan, 106 3200 Aarschot Tel 016/746313

Freddy Duerinckx,

Gellenberg 107, 3210 Lubbeek Tel 016/621238

Evrard Van Goidsenhoven,

Hamelendreef 27, 3300 Tienen GSM 0476/324401

Alfons Vuchelen,

Henri Dotremontstraat 6, 3320 Hoegaarden, Tel 016/634955

Betty Vuchelen,

Stoopenstraat, 110 3320 Hoegaarden Tel 016/767936

Deze nieuwsbrief kwam tot stand dankzij:

intago.be

ABONNEER NU!

Inschrijven om de nieuws-
brief via de post te ontvan-
gen kan steeds door een
kleine jaarlijkse bijdrage
in de druk- & portkosten.
Gelieve hiervoor een mini-
mumbedrag van 5 Euro over
te schrijven op ons rekening-
nummer (146-8037688-15)
met vermelding "Nieuws-
brief 2008 - Naam - Adres".

De Nieuwsbrief is wel gratis
beschikbaar via
e-mail. Inschrijven kan op
**[nieuwsbrief@meensel-
kiezegegem44.be](mailto:nieuwsbrief@meensel-
kiezegegem44.be)**.

Een extra vrijwillige
bijdrage wordt doch altijd
geapprecieerd.

Ons helpen kan via
rekeningnummer
149-0567841-75

COLOFON

Redactie: Oktaaf Duerinckx

Vormgeving: Tom Devos

Foto's: Marc Cauwbergs

Driemaandelijks Nieuws-
brief over de Stichting
Meensel-Kiezegegem '44.

Meer informatie kan u steeds
vinden op onze website:
meensel-kiezegegem44.be

